Omulețul de turtă dulce

poveste populară

Omulețul de turtă dulce sare din cuptor și fuge prin pădure, dar nu se lasă păcălit de vulpe și se întoarce acasă, ca podoabă de cinste în brad. Cu refren vesel.

Vârsta	Grupa mijlocie, Grupa mare (4–6 ani)
Durata	~8 min
Copii	7–21
Dificultate	Ușoară
Ocazia	Crăciun, Povești pentru orice zi

Cu o zi înainte de Crăciun, Bunica coace un omuleț de turtă dulce pentru brad, dar omulețul sare din cuptor: vrea să vadă lumea! Fuge de Bunica și de Bunicul, apoi de Iepuraș, de Lup și de Urs, iar fraza lui („Am fugit de Bunica, de Bunicul...”) crește cu fiecare animal. La fiecare întâlnire spune refrenul „Țop, țop, țop, din loc în loc”, pe care îl învață repede toată grupa. Urmăritorii aleargă după el într-un trenuleț din ce în ce mai lung.

La pârâu îl așteaptă Vulpea, cu oferta ei cunoscută: „Urcă-te pe nasul meu!”. Dar omulețul e prea isteț: „Știu și eu povestea asta!”. Trece singur, pe pietre, iar animalele îi spun că bunicii îl caută și îl conduc acasă. Nimeni nu e mâncat: omulețul ajunge podoaba de cinste din brad, iar oaspeții primesc turte dulci „din cele cuminți, care nu fug și nu vorbesc”.

Ce învață copiii

- Memoria și ritmul: refrenul repetat și fraza cumulativă („Am fugit de Bunica, de Bunicul, de Iepuraș...”), care crește la fiecare animal.
- Prudența și gândirea isteață: omulețul nu se lasă păcălit de vorbele dulci ale vulpii.
- Dragostea pentru casă și familie: lumea e mare și frumoasă, dar cel mai cald loc e acasă.
- Mișcarea: alergarea în trenuleț, săriturile de pe o piatră pe alta, dansul fulgilor.
- Se potrivește cu tema anuală „Cine sunt/suntem?” (familia) și cu proiectele despre obiceiurile de Crăciun.

Distribuția

Rol	Descriere	Copii	Costum
Povestitorul 6 replici	Educatoarea sau un copil care vorbește clar: leagă întâlnirile și anunță fiecare animal nou.	1	Un șorț de bucătar și o lingură de lemn, ca un ajutor al Bunicii.
Bunica 6 replici	Bucătăreasa casei: veselă, harnică și grijulie. Se sperie când omulețul fuge și se bucură cel mai tare când se întoarce.	1	Costum Bunica din Ridichea uriașă Un șorț, un castron și un făcăleț.
Bunicul 4 replici	Pune podoabele în brad și aleargă, gâfâind caraghios, după omuleț. Îi dă la final locul de cinste în brad.	1	Costum Bunicul din Ridichea uriașă O panglică roșie în buzunar.
Omulețul de turtă dulce 11 replici	Iute, curios și isteț: vrea să vadă lumea, dar nu se lasă păcălit. Are cele mai multe replici, dar se repetă, așa că se învață ușor. Rol pentru un copil vioi, cu voce tare.	1	Costum Turtă dulce
Iepurașul 2 replici	Primul din pădure care simte mirosul de scorțișoară. Aleargă primul în trenuleț.	1	Costum Iepuraș de câmp
Lupul 3 replici	Pofticios și puțin leneș: vrea „un desert”, dar obosește repede. La final glumește că preferă turtele care nu fug.	1	Costum Lupul din poveste
Ursul 2 replici	Somnoros și blând: iese căscând din bârlog, atras de mirosul de miere.	1	Costum Ursuleț de miere
Vulpea 5 replici	Vorbește mieros și zâmbește dulce, dar omulețul o ghicește. Rol comic: e dezamăgită că „copiii citesc prea multe povești”.	1	Costum de vulpe

Rol	Descriere	Copii	Costum
Bradul fără replici	Bradul din casa bunicilor: stă în colț tot timpul, cu un loc gol în față, pentru podoaba cea mai frumoasă. Rol fără replici.	1	Costum Brad împodobit
Brăduții pădurii fără replici	Pădurea vie: stau nemișcați în fundal, iar omulețul și vulpea se ascund după ei. Rol fără replici.	2–4	Costum de copăcel
Fulgii de nea fără replici	Ninsoarea din pădure: se învârt ușor în jurul trenulețului de urmăritori. Rol fără replici.	2–8	Costum de fulg de nea Pentru băieți, „Fulg de nea cu șase raze”. Câte o eșarfă albă de tul.

Decorul

Scena are două părți. În stânga, casa bunicilor: o masă cu un castron și un făcăleț, un „cuptor” dintr-o cutie mare de carton cu o ușiță decupată și, în colț, Bradul. În dreapta, pădurea: Brăduții sau câțiva brazi din carton. În față, pe jos, o pânză albastră lungă face pârâul, cu trei-patru „pietre” din carton gri lipite bine de podea.

Recuzita

- ☐ Un castron, un făcăleț și un șorț pentru Bunica
- ☐ Un cuptor dintr-o cutie mare de carton, cu ușiță
- ☐ O pânză albastră pentru pârâu și „pietre” din carton gri, lipite de podea cu bandă dublu adezivă
- ☐ O panglică roșie pentru Omuleț
- ☐ O tavă cu turte dulci (din carton sau adevărate, ambalate)
- ☐ Eșarfe albe de tul pentru fulgi

Muzica

- Refrenul „Țop, țop, țop, din loc în loc”: spus ritmat, cu bătăi din palme, sau pe o melodie inventată cu copiii.
- Pentru alergarea prin pădure: Grieg, „În grota regelui munților” din „Peer Gynt”, care se tot grăbește, exact ca trenulețul de urmăritori.
- Pentru fulgi: Ceaikovski, „Valsul fulgilor de nea” (opțional).
- Cântecul final: din text, pe aceeași melodie ca refrenul.

Textul scenetei

Scena 1 – Turta din cuptor

> *Casa bunicilor. Bunica frământă aluat la masă. Bunicul aranjează globurile Bradului, care are un loc gol în față. Omulețul de turtă dulce stă ghemuit în spatele cuptorului.*

POVESTITORUL

Cu o zi înainte de Crăciun, într-o căsuță de la marginea pădurii, Bunica a frământat un aluat cu miere și scorțișoară.

BUNICA

Din aluatul ăsta fac un omuleț de turtă dulce: cu ochi de stafide, cu nasturi de bomboane și cu un zâmbet de glazură!

BUNICUL

Și îl punem în brad! Să fie cea mai frumoasă podoabă!

BUNICA

Întâi îl coacem. Hop, în cuptor!

POVESTITORUL

Toată casa s-a umplut de miros de turtă dulce. Dar când Bunica a deschis cuptorul... hop! Omulețul a sărit afară!

OMULEȚUL DE TURTĂ DULCE *(sare în picioare și se întinde)*

Bună ziua! Ce cald era acolo! Și ce mare e lumea!

BUNICA

Stai, omulețule! Tu ești pentru bradul nostru!

OMULEȚUL DE TURTĂ DULCE *(sărind)*

Mai întâi vreau să văd lumea! Prindeți-mă, dacă puteți!
Țop, țop, țop, din loc în loc,
Turtă dulce cu noroc!
Nimeni nu mă prinde, nu,
Nici tu, nici tu, nici chiar tu!

> *Omulețul fuge în jurul mesei. Bunica și Bunicul aleargă după el, încet și caraghios, dar el iese spre pădure.*

BUNICUL *(gâfâind)*

Uf! L-am copt prea bine: e prea iute!

BUNICA

Și afară vine viscolul... Bietul de el!

Scena 2 – Prin pădure

> *Pădurea. Brăduții stau în fundal, iar Fulgii se învârt ușor. Omulețul intră țopăind.*

POVESTITORUL

Omulețul a fugit în pădure. Pe cărare l-a întâlnit Iepurașul.

IEPURAȘUL

Ce miros de scorțișoară! Stai puțin, omulețule, să te miros mai bine!

OMULEȚUL DE TURTĂ DULCE

Am fugit de Bunica, am fugit de Bunicul și fug și de tine!
Țop, țop, țop, din loc în loc,
Turtă dulce cu noroc!
Nimeni nu mă prinde, nu,
Nici tu, nici tu, nici chiar tu!

POVESTITORUL

Iepurașul a fugit după el, dar omulețul era mai iute. Mai încolo, de după un brad, a ieșit Lupul.

LUPUL

Hm! Un omuleț dulce! Tocmai bun de desert!

OMULEȚUL DE TURTĂ DULCE

Am fugit de Bunica, de Bunicul, de Iepuraș și fug și de tine!
Țop, țop, țop, din loc în loc,
Turtă dulce cu noroc!
Nimeni nu mă prinde, nu,
Nici tu, nici tu, nici chiar tu!

POVESTITORUL

Și Lupul a fugit după omuleț. Mai încolo, din bârlog, a ieșit Ursul.

URSUL *(căscând)*

Uaaa! Miroase a miere și a scorțișoară! Vino la ursuleț!

OMULEȚUL DE TURTĂ DULCE

Am fugit de Bunica, de Bunicul, de Iepuraș, de Lup și fug și de tine!
Țop, țop, țop, din loc în loc,
Turtă dulce cu noroc!
Nimeni nu mă prinde, nu,
Nici tu, nici tu, nici chiar tu!

> *Pe muzică, Iepurașul, Lupul și Ursul aleargă în șir după Omuleț, ca un trenuleț, printre brăduți. Fulgii se învârt în jurul lor. Omulețul ajunge primul la pârâu.*

Scena 3 – Vulpea de la pârâu

POVESTITORUL

Omulețul a ajuns la un pârâu. Apa era rece și repede, iar turta dulce... nu știe să înoate.

OMULEȚUL DE TURTĂ DULCE

Vai! Dacă intru în apă, mă înmoi ca un biscuit în ceai!

> *Din spatele unui brăduț iese Vulpea, zâmbind dulce.*

VULPEA

Bună ziua, omulețule! Te trec eu pe malul celălalt. Urcă-te pe coada mea... apoi pe spatele meu... apoi pe nasul meu!

OMULEȚUL DE TURTĂ DULCE *(cu degetul la frunte)*

Pe nasul tău? Hm... Lângă nas e gura, iar în gură sunt dinții! Nu, mulțumesc, Vulpițo. Știu și eu povestea asta!

VULPEA *(dezamăgită, către public)*

Of! Copiii din ziua de azi citesc prea multe povești!

OMULEȚUL DE TURTĂ DULCE

Trec singur, pe pietre! Țop! Țop! Țop!

> *Omulețul sare de pe o piatră pe alta și ajunge pe malul celălalt. Iepurașul, Lupul și Ursul ajung și ei la pârâu, gâfâind.*

IEPURAȘUL

Omulețule, stai! Nu mai alergăm după tine!

URSUL

Vine viscolul! Bunicii te caută și plâng!

LUPUL

Și, sincer... am obosit. Hai acasă, te conducem noi!

OMULEȚUL DE TURTĂ DULCE

Bunicii plâng? Atunci gata, am văzut destulă lume. Hai acasă!

VULPEA

Pot să vin și eu? Promit că nu mă uit la nimeni cu poftă!

OMULEȚUL DE TURTĂ DULCE

Vino! Dar mergi în fața mea, să te văd!

Scena 4 – Acasă, la brad

> *Casa bunicilor. Bunica și Bunicul stau triști la fereastră. Intră Omulețul, cu animalele după el.*

BUNICA

Omulețul nostru! Te-ai întors!

BUNICUL

Și ai adus și oaspeți!

OMULEȚUL DE TURTĂ DULCE

Am văzut lumea, Bunico. E mare și frumoasă... dar cel mai cald loc din ea e aici.

BUNICUL

Atunci ai un loc de cinste: în bradul nostru!

> *Bunicul îi leagă Omulețului o panglică roșie. Omulețul se așază lângă Brad, în locul gol, și stă drept, ca o podoabă.*

BUNICA

Iar pentru oaspeți am copt o tavă întreagă de turte dulci. Din cele cuminți, care nu fug și nu vorbesc!

LUPUL

Care nu fug și nu vorbesc? Perfect!

VULPEA

Eu iau două!

> *Bunica îi întinde Vulpii o singură turtă.*

VULPEA

Bine... una.

> *Toți râd. Apoi toată distribuția vine în fața scenei, în jurul Bradului.*

TOȚI *(cântă)*

Țop, țop, țop, din loc în loc,
A fugit cu mult noroc,
Dar acum, cu-n zâmbet dulce,
Stă în brad și nu se duce!
Lumea-i mare și frumoasă,
Plină de povești și joc,
Dar mai cald e tot acasă,
Lângă brad și lângă foc!

> *Toți se prind de mâini și fac o plecăciune. Omulețul face ultimul o plecăciune, fără să se miște din locul lui din brad.*

Sfaturi de regie

- Alergarea se face în trenuleț, pe un traseu marcat dinainte (un cerc mare). Urmăritorii aleargă încet și caraghios, fără să se împingă; omulețul e mereu cu un pas înainte.
- Pietrele din pârâu se lipesc bine de podea, ca să nu alunece. La grupa mijlocie, omulețul poate doar să pășească mare peste pânza albastră.
- După prima dată, toată grupa poate spune refrenul împreună cu omulețul, de pe scăunele. Copiii adoră să arate cu degetul: „Nici tu, nici tu, nici chiar tu!”.
- Fraza cumulativă se exersează ca un joc de memorie. Dacă omulețul o încurcă, povestitorul îl ajută cu primul cuvânt.
- Momentul vulpii („Știu și eu povestea asta!”) e poanta scenetei: lăsați sala să râdă înainte de replica următoare.

Variante și adaptări

- Cu 7 copii: un brad din carton în locul Bradului, fără Fulgi și fără Brăduți, iar povestitorul e educatoarea.
- Cu toată grupa: fulgii și brăduții pot fi oricâți. Puteți adăuga și alte animale care se alătură trenulețului (Veverița, Bursucul), cu aceeași frază.
- Grupa mică: dintre urmăritori păstrați doar Iepurașul și Ursul (Vulpea rămâne); educatoarea spune fraza cumulativă, iar omulețul doar refrenul.
- Grupa mare: povestitorul poate fi un copil, iar Vulpea poate încerca de două ori să-l păcălească, de exemplu oferindu-i întâi o bomboană.

Costumele pentru serbare, de la Vis de Carnaval

Pentru fiecare rol din scenetă găsiți costumul potrivit pe visdecarnaval.ro: îl închiriați în mărimea copilului și îl primiți prin curier sau la locker.

Grădinițe și școli: în programul Partener Premium, părinții închiriază fără garanție, iar costumele vin toate într-un singur colet.

+40751093743 · contact@visdecarnaval.ro

Scanați și vedeți costumele

Text original Vis de Carnaval. Îl poți folosi gratuit la serbări, îl poți printa și adapta grupei tale. Te rugăm să nu-l republici pe alte site-uri. visdecarnaval.ro/scenete/omuletul-de-turta-dulce